

og vedblivende. Hvis der derfor havde været tilføjet nogen Uret, kunde man altid have sørget for, at den blev afhjulpen.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om udenlandske Firmaers Favorisering maa jeg sige, at det er en Favorisering, om der overhovedet havde været nogen Favorisering, der ikke vilde forpligte til noget som helst. Jeg har drøftet Sagen med Generaldirektøren for Statsbanerne, der bestemt hævder, at dette ikke har været Tilfældet. Jeg kunde godt referere den Samtale, jeg derom havde med Generaldirektøren, men jeg tror ikke, det er nødvendigt. Han hævdede bestemt, at der var ingen Udlænding, der var bleven favoriseret; han gik videre og sagde, at der var ikke noget dansk Firma, der burde have haft Lejlighed til at deltage i den Udbygning, der havde fundet Sted, som ikke ogsaa var blevet anmodet om det.

I denne Forbindelse vil jeg, idet jeg paa ny fremhæver, at vi i enhver Henseende staa frit og ubundet, gerne sige et Par Ord til det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (L. Jessen). Det angaar den Banelinie, som vi staa fuldstændig frit overfor, og som han interesserer sig for. Jeg tror ikke, at den Banelinie har nogen som helst Udsigt til at gaa igennem. Vi staa fuldstændig frit; jeg synes, det er bedst, at vi komme til at tale derom med det samme, ellers vil den til Stadighed lægge sig paa tværs. Den eneste Betydning, dette Baneprojekt maaske kunde have, er at komme i Vejen for en fornuftig Forbindelse ned til Lolland-Falster. Ser man paa det Kort, der i sin Tid blev udarbejdet af Ingeniør Berg, vil man se, at denne Bane, som man siger, „ligger i Vandet“. Paa den ene Side ud mod Vandet er der saa godt som intet Opland, og gennem Oplandet til den anden Side gaar der en 1ste Klasses Jernbane. Der er altsaa ikke noget naturligt Opland for denne Bane. Og at lægge 2 store 1ste Klasses Jernbaner lige ved hinanden synes jeg ikke, der er Anledning til.

Den ærede Ordfører var dernæst med Hensyn til Bevillingen til det rullende Materiel inde paa, hvorvidt de Bestillinger, til hvilke der her gives Bemyndigelse, allerede vare leverede, og henviste til, at Finansudvalget havde forlangt Oplysninger i saa Henseende. Der maa der være indløbet en Misforstaaelse, thi Skrivelsen fra Finansudvalget nævner ikke dette, og derfor er der heller ikke svaret derpaa. Jeg har forgæves forsøgt i den korte Tid, der er levnet, telefonisk at faa Oplysning derom, men det

er ikke lykkedes endnu. Den ærede Ordfører bragte Spørgsmaalet om en forøget Bevilling til Københavns Personbanegaard i Forbindelse med Dobbeltsporet og Banen Vejle—Herning. Jeg kan saa godt forstaa, at den ærede Ordfører gør det. Og jeg kan ikke sige andet end, at jeg i og for sig i saa Henseende i vid Udstrækning sympatiserer med den ærede Ordfører. Men for Københavns Banegaards Vedkommende maa det dog i særlig Grad fremhæves, at der er et finansielt Spørgsmaal, der staar bagved. De 15 Millioner, som vi efterhaanden skulle have af Københavns Kommune, ere mange Penge. Der gaar mange Renter af dem. Derfor er det selvfølgelig produktivt at gaa saa hurtigt frem som muligt henimod det Maal at faa afleveret det gamle Banegaardsterrain til Kommunen. Naar dette høje Ting og Landstinget ville gaa med til en forøget Bevilling til Københavns Banegaard, gaa vi derfor i endnu højere Grad end ellers, naar vi gaa til fornuftige Jernbaner og forstændige Trafikanlæg, til produktive Bevillinger. Men hvordan det end er eller ikke er, een Ting er given, og det er, at Dobbeltsporet gennem Fyn og senere den størst mulige Udvikling i samme Retning op gennem Jylland er et Livsspørgsmaal for dansk Trafik. Det er den Vej, vi skulle, og det saa hurtigt som muligt. Have vi det, er Banen fri for store yderligere Forbedringer, og forhaabentlig komme igen de Tider, da vi kunne have Lov til at lade Millionerne rulle til Jernbanerne. Det er et godt Sted at lade dem rulle, naar de da blive anvendte med Fornuft. Hvad særlig det 3die Led i Rækken: Københavns Banegaard, Dobbeltsporet, Vejle—Herning-Banen angaar, er Vejle—Herning naturligvis et af de Steder, hvor vi maa frem. Turen er kommen dertil efter Loven. Der er ogsaa fra Regeringens Side gjort Forberedelser. Det første, der skulde ske, var at købe Strækningen Vejle—Give, og allerede i afvigte Foraar traadte Regeringen i Forbindelse med Vejle—Give-Bane-Selskabet. Men, som det saa tidt gaar, naar man skal til at handle: man kunde ikke blive enig, og derfor bad Ministeriet i Efteraaret Statsbanerne tage Sagen i deres Haand. Det kan ikke nytte noget med Stykket Give—Herning, før man har Vejle—Give Banen i god Orden. Den skal forbedres, inden vi sætte Strækningen Give—Herning i Gang. Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) haabede, at jeg ogsaa ved denne Lejlighed kunde være